Lola Nikolaou Gallery | Τσιμισκή 52, Θεσσαλονίκη
t. +30 2310 240416, e-mail: lnik@otenet.gr

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ljiljana Jaric _ Χρήστος Κάλφας _ Αννέττα Καπόν _ Μαρία Κομπατσιάρη _ Ελένη Οικονόμου

08.03 – 29.03.2012

Εγκαίνια Πέμπτη 8 Μαρτίου 2012, 19.00 – 23.00

Για την **Ljiljana Jaric** η Λία Γυιόκα αναφέρει:
……να μία καλλιτέχνις που μπορεί να κάνει μια καρέκλα να μοιάζει με τεράστια χρωματοβόρα ακρίδα, που βλέπει στο πρόσωπο ενός ρομπότ τη μύτη ενός αεροπλάνου και στο πόδι του μια εκστατική μουντζούρα από κόκκινες γραμμές που αναδύονται από μία γκρίζα μάζα ακρυλικού. Δίπλα τους οι δαντέλες, οι κουκίδες και οι κλωστές. Τα σχέδια της Λίλιανα είναι χαρούμενες μηχανές που γεννούν όγκους καθηλωτικούς και μισο-ανοίκειους.

Στους πίνακες επικρατούν ο αναγωνισμός μεταξύ μεγάλων χειρονομιών και λεπτεπίλεπτης επεξεργασίας. Ίσως αυτό να είναι κι ένα ιδιαίτερο τεχνικό της γνώρισμα: Είτε επιτίθεται, είτε χαϊδεύει. Δεν υπάρχουν ενδιάμεσοι χειρισμοί των επιφανειών….

Η Θάλεια Στεφανίδου για τη ζωγραφική εργασία του **Χρήστου Κάλφα** σημειώνει: …..από τη χώρα των θαυμάτων του Χρήστου Κάλφα, δε λείπει η Αλίκη. Κυκλοφορεί και ας μην αναγνωρίζεται. Κάθε παραμύθι, εξάλλου, υπηρετεί την παραμόρφωσή του με τον τρόπο που ο αφηγητής επιλέγει να το διηγηθεί. Ο καλλιτέχνης διαλέγει τους δυνάμει πρωταγωνιστές του από το ουτοπικό βασίλειο ενός άνω κάτω κόσμου. Επανοριοθετεί το φαντασιακό, ξεκλειδώνει τα περάσματα, αποσυναρμολογεί την τάξη και μοντάρει με τα υλικά της την αταξία, διασκεδάζοντας, διασκορπίζοντας δηλαδή τις φιγούρες στα τέσσερα σημεία ενός ορίζοντα επινοημένου, ιδανικού σκηνικού για ακροβασίες…

Σχετικά με τις ειρωνικές κατασκευές της **Αννέττας Καπόν** -ευρωζώνη και ευρωγραβάτα- η Θάλεια Στεφανίδου επισημαίνει πως αυτές αποτελούν επεξεργασμένα και μεταπλασμένα αντικείμενα, τα οποία μας καταθέτουν μία μέθοδο εργασίας και μία τεχνική των επεμβάσεων και των παρεμβάσεων για μεταφορές και αλληγορίες. …….Διεκδικώντας μιαν ευδιάκριτη θέση στη σύγχρονη καλλιτεχνική έρευνα συνομιλεί δημιουργικά με τη συλλογιστική των ready-mades του Marcel Duchamp και συχνά στο πλαίσιο μιας προβληματικής με εικαστικές/εννοιακές προσμίξεις και συνωμοσίες, φαίνεται να εμπεδώνει δημιουργικά τόσο τις ιστορικές πρωτοπορίες του εικοστού αιώνα, όσο και τη μεταμοντέρνα συνθήκη.

Για τη **Μαρία Κομπατσιάρη** η Μαρία Κενανίδου αναφέρει:
….Τα αφηρημένα τοπία της, αποτελούν εγκεφαλικές και πνευματικές διεργασίες ενέχοντας υπαρξιακές καταστάσεις και αποδράσεις και μένουν ανοιχτά σε πολλαπλές αναγνώσεις. Την εικαστική της γλώσσα διακρίνει ένα τρυφερό αλλά ταυτόχρονα βίαιο εκφραστικό ιδιόλεκτο. Τρυφερό από τον τρόπο που διαπραγματεύεται την θεματική της και βίαιο μέσα από τις έντονες χρωματικές της αντιθέσεις. Με τις διαδρομές της, περιπέτειες της ύλης και της φόρμας, στοχεύει μέσω της προσωπικής της επίπονης διεργασίας-αναζήτησης σε μια εικαστική εκμυστήρευση που τελικά ανακουφίζει….

Η **Ελένη Οικονόμου** γράφει για τη δουλειά της :
Το γλυπτικό μου έργο βασίζεται στην λογική του κύβου. Ο κύβος ως μονάδα πολλαπλασιάζεται, προστίθεται, αφαιρείται, διαιρείται, δημιουργώντας επιδαπέδιες γλυπτικές συνθέσεις στο χώρο. Στο έργο μου επιδιώκω να υπάρχουν αξίες όπως η αισθητική της λιτότητας, της καθαρότητας των γραμμών και των σχημάτων, της τάξης του

μέτρου της ισχυρής εντύπωσης αλλά πάνω από όλα της κρυφής γεωμετρίας. Η γλυπτική πυκνή σύνθεση των αρχετυπικών επαναλαμβανόμενων μοτίβων, δημιουργεί την ισχυρή εντύπωση της τάξης και της αρμονίας. Τα επαναλαμβανόμενα στοιχεία υποδουλώνουν τις συμμετοχές της σοφίας, της αρμονίας, τις ισορροπίας και τις δικαιοσύνης του σχηματισμού του κόσμου σε συμπαντικό και ατομικό επίπεδο που συνεχώς συνυπάρχουν και μεταλλάσσονται.

Ώρες λειτουργίας: Τρ., Πε., Πα.: 12.00 – 20.00 / Τε., Σα.: 12.00 -15.00